

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 21. november 2014
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Ditte Refsgaard
Sagsnr.: 2014-0030-2569
Dok.: 1329902

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1627 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 2. oktober 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Mette Frederiksen

/

Esben Haugland

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1627 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes oplyse, hvor mange tilfælde siden 2011, hvor der efter rettens opfattelse ikke burde have været iværksat en aflytning uden retskendelse efter retsplejelovens § 783, stk. 4. Der henvises til, at Justitsministeriet efter retsplejelovens § 783, stk. 4, 4. pkt. skal informeres, når retten ikke mener, at indgrebet burde være foretaget uden retskendelse.”

Svar:

1. Det følger af retsplejelovens § 783, stk. 1, 1. pkt., at indgreb i meddelelseshemmeligheden – herunder bl.a. telefonaflytning, anden aflytning og indhentning af teleoplysninger, jf. § 780, stk. 1, nr. 1-3 – sker efter rettens kendelse.

Politiet kan dog efter retsplejelovens § 783, stk. 4, træffe beslutning om at foretage indgreb i meddelelseshemmeligheden i situationer, hvor indgrebets øjemed ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes. Politiet skal i så fald snarest muligt og inden 24 timer fra indgrebets iværksættelse forelægge sagen for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet kan godkendes, samt om det kan opretholdes, og i bekræftende fald for hvilket tidsrum. Burde indgrebet efter rettens opfattelse ikke være foretaget, skal retten give meddelelse herom til Justitsministeriet.

Justitsministeriet kan oplyse, at ministeriet siden 2011 har fået meddelelse om tre sager, hvor indgreb i meddelelseshemmeligheden, som politiet havde iværksat uden forudgående retskendelse, efter rettens opfattelse ikke burde være foretaget. To af sagerne vedrørte telefonaflytning, mens den tredje sag vedrørte telefonaflytning og indhentning af teleoplysninger.

2. Det bemærkes, at Justitsministeriet får tilsvarende meddelelser i sager vedrørende en række andre typer straffeprocessuelle tvangsindgreb end indgreb i meddelelseshemmeligheden.

Bestemmelsen i retsplejelovens § 783, stk. 4, finder således tilsvarende anvendelse på visse former for observation af personer, der befinder sig på et ikke frit tilgængeligt sted, jf. § 791 a, stk. 8, 1. pkt., teleobservation, jf. § 791 a, stk. 8, 2. pkt., dataaflysning, jf. § 791 b, stk. 3, hemmelig ransagning, jf. § 799, stk. 2, og hemmelig beslaglæggelse, jf. § 807 e, stk. 2.

Justitsministeriet har på den baggrund siden 2011 fået meddelelse om to sager, hvor indgreb, som politiet havde iværksat uden forudgående retskendelse, efter rettens opfattelse ikke burde være foretaget. Den ene sag vedrørte hemmelig ransagning af en e-mailadresse, mens den anden sag vedrørte teleobservation.

3. Det bemærkes, at de anførte tal vedrører sager om indgreb foretaget af politiet bortset fra Politiets Efterretningstjeneste. Der kan således af hensyn til beskyttelsen af efterretningstjenestens arbejdsmetoder ikke inden for rammerne af en folketingsbesvarelse gives nærmere oplysninger herom. Sådanne oplysninger vil kunne gives til Folketingets Udvalg vedrørende Efterretningstjenesterne (Kontroludvalget).

Der henvises i øvrigt til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 1374 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.